

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL P. H. SKUNDO**

2021 m. rugsėjo Nr. S- (7-114/2021)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininko Evaldo Raistensio, narių Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės (pranešėja), išnagrinėjo P. H. (toliau – Pareiškėja) 2021-07-27 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2021-04-09 sprendimo Gražinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-378617 (toliau – Sprendimas). Inspekcijos atstovė B. F. dalyvavo Komisijos 2021-08-31 posėdyje nuotoliniu būdu. Pareiškėja posėdyje nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja skunde išdėsto faktines aplinkybes, susijusias su 2270 Eur gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM) gražinimu. Nurodo, kad Vilniaus apygardos administracinis teismas (toliau – VAAT) 2021 m. sausio 21 d. sprendimu, priimtu administracinėje byloje Nr. I3-1515-473/2021 pagal Pareiškėjos skundą atsakovei Inspekcijai dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus, nusprendė panaikinti Lietuvos administracinių ginčų komisijos 2019 m. sausio 10 d. sprendimą Nr. 21R-20 (AG-29/02-2019), Pareiškėjos skundą atmesti ir Pareiškėjai išaiškinti, kad siekiant susigrąžinti GPM permoką, ji turi teisę kreiptis į mokesčių administratorių, pateikdama nustatytos formos prašymą gražinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas (FR0781 forma). Pareiškėja nurodo, kad 2021-03-23 prašymu gražinti (įskaityti) mokesčio ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-166180 kreipėsi į Kauno apskrities valstybinę mokesčių inspekciją (toliau – Kauno AVMI) ir prašė gražinti 2270,00 Eur dydžio GPM permoką už 2016 metus, tačiau Inspekcija permokos negrąžino.

Pareiškėja, nesutikdama su Inspekcijos Sprendimu, nurodo, kad Inspekcija, kaip viešojo administravimo subjektas, yra saistoma gero administravimo principo, iš kurio išplaukia, jog valstybės institucijos, priimdamos administracinius sprendimus, privalo dirbti rūpestingai ir veikti taip, kad administracinėje procedūroje būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų. Pareiškėja išdėsto Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 8 straipsnio 1 dalies ir 2 straipsnio 9 dalies nuostatas ir nurodo, kad individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, o taikomos poveikio priemonės turi būti motyvuotos, kad individualiame administraciniame akte turi būti aiškiai suformuluotos nustatytos arba suteikiamos teisės ir pareigos ir nurodyta akto apskundimo tvarka.

Pareiškėjos nuomone, Inspekcijos Sprendimas neatitinka VAI 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse išdėstytų normų reikalavimų, nes jame nustatyta tik Pareiškėjos, kaip mokesčio mokėtojo, pareiga padengti pagal 2017-06-05 patikslintą metinę pajamų deklaraciją (forma GPM308) už 2016 m. suformuotą GPM prievolę. Skundžiamame Sprendime nėra aiškių ir pakankamų motyvų, kodėl mokesčių administratorius pareikalavo Pareiškėjos pateikti 2017-06-05 patikslintą metinę pajamų deklaraciją (forma GPM308) už 2016 metus, kodėl Pareiškėja privalėjo deklaruoti 2016 m. gautas pajamas už

parduotą bendrosios nuosavybės teise priklausiusio būsto dalį ir mokėti papildomai apskaičiuotą GPM sumą kaip jos skolą biudžetui bei delspinigius.

Pareiškėja nurodo, kad skundžiamo Sprendimo papildomuose motyvuose nurodytos mokesčių teisės normos, kuriomis vadovavosi Inspekcija, reglamentuoja mokesčių permokos (skirtumo) įskaitymą, kai: 1) be atskiro mokesčių mokėtojo Prašymo mokesčio ir (arba) kitų įmokų permoka (skirtumas) įskaitoma Inspekcijos administruojamų mokesčių ir kitų įmokų nepriemokoms padengti Įskaitymo taisyklių nustatyta tvarka (žr. Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo) taisyklių, patvirtintų Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2004 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo)“ (toliau – Taisyklės) 8.1.1. papunktį); 2) mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių ar kitų įmokų sumos ir (arba) susidaręs mokesčio skirtumas įskaitomas (grąžinamas) Taisyklėse nustatyta tvarka: padengiamos mokesčių mokesstinės ir baudų už AN (nuo 2015 m. liepos 1 d.), mokamų vienu įmokos kodu (įmokos kodas 1001 – Valstybinės mokesčių inspekcijos administruojami deklaruojami mokesčiai ir nuo 2015 m. liepos 1 d. paskirtos baudos už AN, mokami vienu įmokos kodu), nepriemokos bei Inspekcijos administruojamų deklaruojamų mokesčių, mokamų atskirais įmokų kodais, nepriemokos (Taisyklių 47.1. punktas). Pareiškėjos nuomone, nei viena iš nurodytų skundžiamo Sprendimo papildomuose motyvuose nurodytų Taisyklių normų nereglamentuoja mokesčio permokos grąžinimo. Pareiškėjos teigimu, skundžiamo Sprendimo turinys neatitinka teisės normų, reglamentuojančių mokesčio permokos grąžinimą pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 straipsnio 1 dalį, reikalavimų ir turi būti priimtinas sprendimas pakeisti skundžiamą Sprendimą – Pareiškėjai grąžinti 2270 Eur GPM permoką (MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 4 punktas).

Pareiškėjos teigimu, skundžiamas Sprendimas ne tik pažeidžia VAĮ 8 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą teisėtumo principą, bet kaip vienašalis sandoris yra niekinis ir neteisėtas, kadangi savo turiniu prieštarauja imperatyvioms įstatymo normoms (CK 1.80 straipsnio 1 dalis). Pareiškėja nurodo, kad pagal CK 3.88 straipsnio 2 dalį preziumuojama, kad turtas yra sutuoktinių bendroji jungtinė nuosavybė, kol nėra įrodyta, kad turtas yra vieno sutuoktinio asmeninė nuosavybė. CK 3.116 straipsnio 1 dalis numato baigtinį skaičių subjektų, galinčių padalyti turtą, kuris bendroji jungtinė sutuoktinių nuosavybė — vieno sutuoktinio ar jų kreditorių reikalavimu turtas, kuris yra bendroji jungtinė sutuoktinių nuosavybė, gali būti padalytas sutuoktiniams jų susitarimu arba teismo sprendimu tiek susituokusiems, tiek ir santuoką nutraukusiems ar pradėjusiems gyventi skyrium. Pagal CK 3.116 straipsnio 1 dalį turtą, kuris yra bendroji jungtinė sutuoktinių nuosavybė, gali padalyti tik sutuoktiniai jų susitarimu arba teismas sprendimu. Pagal šią CK normą nei Inspekcija, nei Kauno AVMI nėra teisės subjektais, kurie gali padalyti turtą, kuris yra bendroji jungtinė sutuoktinių nuosavybė, ir taikyti CK 3.117 straipsnio 1 dalį. Ši CK norma skirta tik sutuoktiniams arba teismui, kai pareiškiamas sutuoktinio ar jų kreditoriaus reikalavimas padalyti turtą, kuris yra bendroji jungtinė sutuoktinių nuosavybė.

Pareiškėja nurodo, kad 2017-06-08 prašyme Pareiškėja aiškiai nurodė, kad 2016-10-24 pirkimo-pardavimo sutarties pagrindu Turtas perleistas tretiesiems asmenims už 48000 Eur sumą, kad į Pareiškėjos ir sutuoktinio sąskaitas buvo pervesta po 24000 Eur už bendrą turtą. Kitaip tariant, perleisto bendrosios jungtinės nuosavybės teise valdomo turto masė nepasikeitė, o tik pasikeitė forma – bendrą Turtą pakeitė bendri pinigai, nors ir skirtingose banko sąskaitose. Duomenų, kad bendri pinigai tapo asmenine Pareiškėjos ir jos sutuoktinio nuosavybe, kad yra pareikštas reikalavimas padalyti turtą ir turtas padalytas sutuoktinių sutikimu arba teismo sprendimu, Inspekcija ir Kauno AVMI neturėjo ir nepateikė, todėl Inspekcija be teisinio pagrindo apmokestino dalį bendrosios jungtinės nuosavybės teise gautas pajamas.

Pareiškėja nurodo, kad nagrinėjamu atveju yra pagrindas remtis CK nuostatomis, nes analizuojami teisiniai santykiai nėra sureguliuoti viešosios teisės normomis. Taip pat yra pagrindas remtis MAĮ 10 straipsnyje įtvirtintu turinio viršenybės prieš formą principu („Mokesčių teisiniuose santykiuose viršenybė teikiama šių santykių dalyvių veiklos turiniui, o ne jos formaliai išraiškai“), nes šiuo atveju ginčas kilo dėl bendrosios jungtinės nuosavybės formos pasikeitimo. Pareiškėjos ir jos

sutuoktinio santykių veiklos turinys yra pasikeisti šeimos būstą, ir aplinkybė, kad Pareiškėjos sutuoktinis gyvenamąją vietą buvo deklaravęs teisės aktų nustatyta tvarka, paneigia Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 17 straipsnio 1 dalies 54 punkte įtvirtintos sąlygos (parduotame gyvenamajame būste turėjo būti gyventojų gyvenamoji vieta, deklaruota teisės aktų nustatyta tvarka) taikymo būtinybę abiem sutuoktiniams, t. y. abiem bendrosios jungtinės nuosavybės valdytojams atskirai. Ši GPMĮ norma taikoma gyventojų turtui, o ne šeimos turtui.

Pareiškėja pažymi, kad būstą pardavė ir gavo pajamas, už kurias įsigijo kitą būstą Pareiškėjos šeima, o ne du atskiri Lietuvos Respublikos gyventojai. Naujai įsigytame šeimos būste Pareiškėjos šeima gyvena iki šiol, ir būsto sąlygų pagerinimas susijęs su Pareiškėjos neįgalios sūnaus liga. Esant panašioms šeimos būsto keitimo aplinkybėms, Europos Žmogaus Teisių Teismas (toliau – EŽTT) yra pripažinęs, kad susitariančioji šalis pažeidė Konvencijos 14 straipsnį kartu su 1 protokolo 1 straipsniu (žr. EŽTT 2016 m. kovo 22 d. sprendimą byloje GUBERINA v. CROATIA, pareiškimo Nr. 23682/13, 99 p.).

Pareiškėja teigia, kad duomenų, kad už parduotą šeimos būstą gautos lėšos nebuvo perduotos bendrai jungtinei nuosavybei, Inspekcija neturi, todėl akivaizdu, kad apmokestindamas bendrosios jungtinės nuosavybės teise valdytas pajamas, t. y. šeimos pajamas, nepagrįstai ir neteisėtai taikė GPMĮ normas, pažeidė Konstitucijos 22, 23 ir 24 straipsniuose įtvirtintus žmogaus privataus gyvenimo, nuosavybės ir būsto neliečiamybės principus, bei pažeidė draudimą diskriminuoti dėl socialinės padėties kartu suvaržant teisę laisvai disponuoti bendrosios jungtinės nuosavybės teise valdomu turtu (Konvencijos 14 str., 1 protokolo 1 str.).

Pareiškėjos teigimu, išdėstytų motyvų pagrindu skundžiamas Inspekcijos Sprendimas turi būti pakeistas, t. y. Pareiškėjai turi būti gražinta 2270 Eur GPM permoka už 2016 metus, pervedant šią pinigų sumą į Pareiškėjos asmeninę sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini), esančią banke AB „Swedbank“.

Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ 87 ir 111 straipsniais, mokesčių įstatymais, Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2004 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo)“, ir išnagrinėjusi Pareiškėjos 2021-03-26 Prašymą gražinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinį nusižengimą permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-166180, kuriuo Pareiškėja prašo gražinti 2017-06-05 įmokos kodu 1441 sumokėtą Gyventojų pajamų mokesčio 2270,00 Eur įmoką, nusprendė negražinti 2270 Eur GPM, kadangi Valstybinės mokesčių inspekcijos administruojamų mokesčių ir (ar) baudų už administracinius nusižengimus apskaitoje nėra permokos (skirtumo).

Sprendimo negražinti (neįskaityti) dalies ar visos prašomos sumos priėmimo papildomi motyvai: „negražinami 2270 Eur, nes GPM permokos nėra. Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ 87 straipsnio 1 dalyje bei Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo) taisyklių, patvirtintų Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2004 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo)“, 8.1.1 papunktyje bei 47.1 papunktyje nustatyta tvarka, kuriuose nurodyta, kad permoka (skirtumu) turi būti įskaitytos mokesstinės ir / ar baudos už AN nepriemokos, GPM 2017-06-05 įmoka 2270 Eur panaudota GPM pagal 2017-06-05 patikslintą metinę pajamų deklaraciją (forma GPM308) už 2016 metus suformuotai GPM prievolei padengti“.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas netenkintinas, Inspekcijos Sprendimas tvirtintinas.

Mokestinis ginčas tarp šalių vyksta dėl Inspekcijos Sprendimo, kuriuo buvo netenkintas Pareiškėjos 2021-03-26 prašymas Nr. (17.16-40)GES-166180 gražinti 2270 Eur GPM, nes GPM permokos nėra, GPM 2017-06-05 įmoka 2270 Eur panaudota GPM pagal 2017-06-05 patikslintą metinę pajamų deklaraciją (forma GPM308) už 2016 metus suformuotai GPM prievolei padengti.

Pareiškėja prašo pakeisti Inspekcijos Sprendimą ir grąžinti 2270 Eur GPM permoką, nurodo, kad Inspekcijos Sprendimas neatitinka VAI 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse išdėstytų normų reikalavimų, Sprendime nėra motyvų, kodėl mokesčių administratorius pareikalavo Pareiškėjos pateikti patikslintą metinę pajamų deklaraciją (forma GPM308) už 2016 metus, kodėl Pareiškėja privalėjo deklaruoti 2016 m. gautas pajamas už parduotą bendrosios nuosavybės teise priklausiusio būsto dalį ir mokėti papildomai apskaičiuotą GPM sumą kaip jos skolą biudžetui bei delspinigius. Pareiškėjos teigimu, skundžiamo Sprendimo turinys neatitinka teisės normų, reglamentuojančių mokesčio permokos grąžinimą (MAĮ 87 straipsnio 1 dalis), reikalavimų.

Pareiškėja taip pat pateikia argumentus, susijusius su bendros jungtinės nuosavybės teise valdomo turto pardavimo pajamų vertinimu. Nurodo, kad valdomą turtą pakeitė pinigai, kad tai nėra jos pajamos, todėl apmokestindamas bendrosios jungtinės nuosavybės teise valdytas pajamas, t. y. šeimos pajamas, mokesčių administratorius nepagrįstai ir neteisėtai taikė GPMĮ normas. Nurodo, kad aplinkybė, kad Pareiškėjos sutuoktinis gyvenamąją vietą buvo deklaravęs teisės aktų nustatyta tvarka, paneigia GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 54 punkte įtvirtintos sąlygos taikymo būtinybę abiem sutuoktiniams, t. y. abiem bendrosios jungtinės nuosavybės valdytojams atskirai. Ši GPMĮ norma taikoma gyventojų turtui, o ne šeimos turtui. Pareiškėja pažymi, kad būstą pardavė ir gavo pajamas, už kurias Pareiškėjos šeima įsigijo kitą būstą ir jame gyvena šiuo metu.

Mokesčių permokų grąžinimo klausimus reglamentuoja MAĮ bei su jo įgyvendinimu susiję kiti teisės aktai. MAĮ 2 straipsnio 12 dalis apibrėžia mokesčio permokos sąvoką, nurodydama, kad mokesčio permoka yra mokesčių mokėtojo sumokėta per didelę mokesčio sumą, t. y. suma, kurios mokesčių mokėtojas neturėjo (neturi) pareigos mokėti pagal teisės aktų reikalavimus. MAĮ 87 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos, kurios lieka permokos sumas įskaičius mokestinei nepriemokai padengti, grąžinamos mokesčių mokėtojo prašymu.

Taisyklėse nustatyta detali mokesčių mokėtojo prašymo grąžinti (įskaityti) VMI administruojamų mokesčių ir su jais susijusių sumų užpildymo, pateikimo, apskaitos, susijusios su mokesčio ir kitų įmokų permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimu (įskaitymu), tvarka. Taigi, remiantis aptartu teisiniu reglamentavimu, mokesčio (taip pat ir kitų Taisyklėse nurodytų įmokų) permoka (skirtumas) mokesčių mokėtojui grąžintina tuo atveju, jeigu mokesčių mokėtojas pagrindžia, kad mokesčio permoka (skirtumas) yra realiai susidariusi ir mokesčių mokėtojas neturi nepriemokų, kurioms padengti ši permoka pirmiausia ir turi būti panaudota. Pažymėtina, kad LVAT ne kartą savo praktikoje yra pasisakęs, kad įrodinėjimo naštos paskirstymo prasme pareiga įrodyti prašymo grąžinti mokesčio permokos pagrįstumą tenka mokesčių mokėtojui, o jam šios pareigos neįvykdžius, jis, kaip taisyklė, praranda teisę į mokesčio permoką (pvz., 2016-02-25 nutartis adm. byloje Nr. eA-182-438/2016).

Aplinkybės, susijusios su 2270 Eur GPM už 2016 m. apskaičiavimu, išdėstytos VAAT 2021 m. sausio 21 d. sprendime adm. byloje Nr. I3-1515-473/2021 pagal Pareiškėjos skundą dėl Lietuvos administracinių ginčų komisijos 2019 m. sausio 10 d. sprendimo Nr. 21R-20 (AG-29/02-2019). Šias aplinkybes taip pat išdėstė Inspekcijos atstovė Komisijos posėdžio metu.

Pareiškėja 2013 m. spalio 31 d. kartu su sutuoktiniu V. D., bendrosios jungtinės nuosavybės teise įsigijo nekilnojamąjį turtą (adresu (duomenys neskelbtini), Kaunas), kuriame sutuoktinis deklaravo savo gyvenamąją vietą. 2016 m. spalio 24 d. pirkimo-pardavimo sutartimi nekilnojamasis turtas buvo parduotas už 48000 Eur, todėl į Pareiškėjos ir sutuoktinio sąskaitas buvo pervesta po 24000 Eur už bendrą turtą. 2017 m. gegužės 22 d. pirkimo-pardavimo sutartimi Pareiškėja su sutuoktiniu įsigijo kitą nekilnojamąjį turtą už 52000 Eur.

Pareiškėja 2017 m. kovo 21 d. pateikė Metinę pajamų mokesčio deklaraciją (forma GPM308) už 2016 metus, kurioje deklaravo apmokestinamąsias pajamas, susijusias su darbo santykiais, bei grąžintiną 110,00 Eur GPM. Vėliau Pareiškėja 2017 m. birželio 5 d. pateikė dvi deklaracijas ir patikslino minėtą deklaraciją. Deklaracijos GPM308T priede (ne individualios veiklos turto pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn apmokestinamosios pajamos) deklaravo 1/2 dalį pajamų, gautų 2016 m. už parduotą nekilnojamąjį turtą, t. y. deklaravo 24000 Eur ne individualios

veiklos turto pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn apmokestinamųjų pajamų, 10086,05 Eur turto įsigijimui tenkančių išlaidų, 13913,95 Eur apmokestinamųjų pajamų bei mokėtiną 2249 Eur GPM. Taigi, Pareiškėja pateiktos patikslintos deklaracijos pagrindu suformavo mokėtiną 2249 Eur GPM prievolę. Kadangi Metinė pajamų mokesčio deklaracija buvo pateikta praleidus GPMĮ nustatytą terminą, buvo apskaičiuota 22,78 Eur GPM delspinigių.

Kaip nurodyta VAAT sprendime ir patvirtino Inspekcijos atstovė Komisijos posėdžio metu, Pareiškėja patikslintos Metinės pajamų deklaracijos už 2016 m. pagrindu suformuotą mokesstinę prievolę įvykdė, t. y. 2017 m. birželio 5 d. į valstybės biudžetą sumokėjo 2270 Eur GPM. Patikrinimas dėl Pareiškėjos deklaruoto ir sumokėto GPM nebuvo atliekamas.

Pagal MAĮ 73 straipsnio 1 dalies nuostatas, priklausančius mokėti mokesčius mokesčių mokėtojas deklaruoja savarankiškai <...>. Preziumuojama, kad mokesčio deklaracijoje nurodyti duomenys yra teisingi. Taigi, remiantis šia nuostata, konstatuotina, kad 2017-06-05 pateiktoje Metinėje deklaracijoje pateikti duomenys yra teisingi. Situacija, kuomet 2270 Eur GPM įmoka panaudota GPM pagal 2017-06-05 patikslintą metinę pajamų deklaraciją už 2016 m. suformuotai 2270 Eur GPM prievolei padengti, neatitinka permokos susidarymo sąlygų, numatytų MAĮ 2 straipsnio 12 dalyje, todėl pripažintina, kad GPM permokos nėra. Atsižvelgiant į tai, pažymėtina, kad Pareiškėjos skundo argumentai, susiję su GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 54 punkte numatytos lengvatos taikymu nagrinėjamu atveju nėra reikšmingi, todėl Komisija plačiau dėl jų nepasisako.

Papildomai paaiškintina Pareiškėjai, kad pagal MAĮ 68 straipsnio 4 dalies 1 punktą apskaičiuoti ar perskaičiuoti mokesčių už ilgesnį negu šio straipsnio 1 dalyje numatytas terminas, bet ne daugiau kaip už einamuosius ir penkerius praėjusius kalendorinius metus, skaičiuojamus šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka, galima, kai apskaičiuojamas ar perskaičiuojamas gyventojų pajamų mokestis (išskyrus fizinio asmens mokamo pajamų mokesčio nuo pajamų iš individualios veiklos dalį). Todėl Pareiškėja, būdama įsitikinusi, kad jos gautos pajamos už 2016 m. parduotą nekilnojamąjį turtą atitinka GPMĮ numatytas neapmokestinamųjų pajamų pripažinimo sąlygas (GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 54 punktas), turi teisę pateikti mokesčių administratoriui: 1) patikslintą Metinę pajamų deklaraciją už 2016 m., kurios pagrindu mokesčių administratoriaus vedamoje mokesčių mokėtojo apskaitoje susiformuotą permoką ir 2) nustatytos formos prašymą grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas (FR0781 forma). Tik Pareiškėjai tinkamai užpildžius ir pateikus mokesčių administratoriui patikslintą Metinę pajamų deklaraciją už 2016 m. ir nustatytos formos prašymą grąžinti permoką, gali būti įvertinta, ar Pareiškėja faktiškai turi permoką ir MAĮ nustatyta tvarka spręsti permokėtos GPM sumos grąžinimo klausimą.

VAĮ 8 straipsnio 1 dalyje yra nustatyta, kad individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, ir šiuo teisiniu reglamentavimu yra siekiama, jog asmeniui, dėl kurio yra priimtas atitinkamas individualus administracinis teisės aktas, būtų žinomi šio akto priėmimo teisinis ir faktinis pagrindas (LVAT 2011-06-27 nutartis adm. byloje Nr. A-556-336/2011). Komisija, pasisakydama dėl Pareiškėjos pretenzijų, susijusių su Inspekcijos Sprendimo neatitikimu VAĮ nuostatoms, pažymi, kad Sprendimas atitinka viešojo administravimo subjekto sprendimams keliamus reikalavimus, Sprendimas yra motyvuotas ir pagrįstas, keisti jį Pareiškėjos nurodytais motyvais nėra teisinio pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2021-04-09 sprendimą Grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-378617.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės

sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė